

אות ס - סוכה פרק א

משנה א

סֶכֶה שֶׁהִיא גְבוּהָה לְמַעַלָּה מֵעֲשָׂרִים אַמָּה, פְּסוּלָה, רַבִּי יְהוּדָה מְכַשֵּׁיר.
וְשֵׁאִינָה גְבוּהָה עֲשָׂרָה טַפְחִים, וְשֵׁאִין לָהּ שְׁלֹשׁ דְּפָנוֹת, וְשַׁחֲמָתָה מְרַבֶּה
מִצְלָתָהּ פְּסוּלָה. סֶכֶה יִשְׁנָה, בֵּית שְׂמַאי פּוֹסְלִין, וּבֵית הַלֵּל מְכַשֵּׁרִין, וְאִיזוּ
הִיא סֶכֶה יִשְׁנָה, כָּל שֶׁעֲשָׂאָה קָדָם לְחַג שְׁלֹשִׁים יוֹם, אֲבָל אִם עֲשָׂאָה לְשֵׁם
חַג אֶפְלוּ מִתְחִלַּת הַשָּׁנָה, כְּשֶׁרָה:

שֵׁשׁ צָרָף לְבָנוֹת אֶת הַסֶּכֶה לְשֵׁם מִצְוָה, וְאִילוּ
סֶכֶה זו נֶעֱשְׂתָה בְּאֶפֶן סְתָמִי, שֶׁלֹּא לְשֵׁם חַג
הַסְּכּוֹת, וּבֵית הַלֵּל מְכַשֵּׁרִין, כִּיּוֹן שֶׁהֵם
סוֹבְרִים שֵׁאִין הַסֶּכֶה צְרִיכָה לְהַעֲשׂוֹת לְשֵׁם
מִצְוֹת סֶכֶה, אֲלֹא דִּי בְּכַף שֶׁנֶּעֱשְׂתָה לְשֵׁם צֵל.
וְאִיזוּ הִיא סֶכֶה יִשְׁנָה, שְׁבִית שְׂמַאי פּוֹסְלִים
אוֹתָהּ, כָּל שֶׁעֲשָׂאָה קָדָם לְחַג שְׁלֹשִׁים יוֹם, אֲבָל
בְּתוֹךְ שְׁלֹשִׁים יוֹם לְחַג הַסְּכּוֹת, שֶׁכָּבַר מִתְחִילִים
לְדְרוֹשׁ בְּעִנְיַי הַחַג, מִן הַסֶּתֶם נֶעֱשְׂתָה הַסֶּכֶה
לְשֵׁם מִצְוָה. וְדִין זֶה שֶׁל בֵּית שְׂמַאי הוּא רַק
בְּסֶכֶה שֶׁנֶּעֱשְׂתָה בְּאֶפֶן סְתָמִי, אֲבָל אִם עֲשָׂאָה
בְּפְרוּשׁ לְשֵׁם חַג הַסְּכּוֹת, אֶפְלוּ אִם עֲשָׂאָה
מִתְחִלַּת הַשָּׁנָה, כְּשֶׁרָה:

סֶכֶה שֶׁהִיא גְבוּהָה לְמַעַלָּה מֵעֲשָׂרִים אַמָּה,
כְּלוּמַר, שֶׁהַחֵלֶל מֵהֶרְצָפָה וְעַד הַסֶּכֶךְ הוּא יוֹתֵר
מֵעֲשָׂרִים אַמָּה, פְּסוּלָה, כִּיּוֹן שֶׁסֶכֶה צְרִיכָה
לְהִיּוֹת 'דִּירַת עֲרָאִי', וְלִמְעַלָּה מֵעֲשָׂרִים אַמָּה זו
דִּירַת קָבַע. רַבִּי יְהוּדָה חוֹלֵק וּמְכַשֵּׁיר, כִּיּוֹן
שֶׁלְדַבְּרֵיו סֶכֶה צְרִיכָה לְהִיּוֹת דִּירַת קָבַע. וְסֶכֶה
שֵׁאִינָה גְבוּהָה אֶפְלוּ עֲשָׂרָה טַפְחִים, הֲרִי הִיא
'דִּירָה סְרוּחָה', שֵׁאִין אָדָם גָּר בָּהּ, וְכֵן סֶכֶה
שֵׁאִין לָהּ לְכָל הַפְּחוֹת שְׁלֹשׁ דְּפָנוֹת, וְכֵן סֶכֶה
שַׁחֲמָתָה מְרַבֶּה מִצְלָתָהּ - שֶׁהַסֶּכֶךְ שֶׁבָּהּ אִינוּ
מִצַּל אֶפְלוּ עַל מַחְצִית מִקְרַקְעִית הַסֶּכֶה, כָּל
אֶחָת מִסְּכּוֹת אֵלוּ פְּסוּלָה. סֶכֶה יִשְׁנָה, שֶׁנִּבְנְתָה
זְמַן רַב לְפָנֵי סְכּוֹת, בֵּית שְׂמַאי פּוֹסְלִין, כִּיּוֹן

משנה ב

הַעוֹשֶׂה סֶכֶתוֹ תַּחַת הָאֵילָן בְּאֵלוּ עֲשָׂאָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת. סֶכֶה עַל גְּבִי סֶכֶה,
הַעֲלִיזָה כְּשֶׁרָה, וְהַתְּחַתּוֹנָה פְּסוּלָה, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִם אִין דִּיּוּרִין
בְּעֲלִיזָה הַתְּחַתּוֹנָה כְּשֶׁרָה:

הַתְּחַתּוֹנָה מְשַׁמֵּשׁ כְּרַצְפָּה לְסֶכֶה הַעֲלִיזָה,
הַעֲלִיזָה כְּשֶׁרָה, וְאֵלוּ הַתְּחַתּוֹנָה פְּסוּלָה, כִּיּוֹן
שֵׁשׁ לָהּ שְׁנֵי סְכָכִים, וְדָרְשׁוּ חֲכָמִים מִכָּד
שֶׁנִּכְתַּב הַפְּסוּק 'בְּסֶכֶת תִּשְׁבוּ' בְּכַתִּיב חֶסֶר,
שֵׁשׁ צָרָף שִׁיחָהּ לְסוּכָה רַק סֶכֶךְ אֶחָד, וְלֹא שְׁנֵי

הַעוֹשֶׂה סֶכֶתוֹ תַּחַת עֲנָפֵי הָאֵילָן הַמְּחַבֵּר
לְקַרְקַע, הֲרִי זֶה בְּאֵלוּ עֲשָׂאָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת,
תַּחַת הַתְּקָרָה, שֶׁהִיא פְּסוּלָה, כִּיּוֹן שֶׁהַסֶּכֶה
צְרִיכָה לְהִיּוֹת תַּחַת אֹוִיר הַשָּׁמַיִם. סֶכֶה שֶׁנִּבְנְתָה
עַל גְּבִי סֶכֶה אַחֲרָת, בְּאֶפֶן שֶׁהַסֶּכֶךְ שֶׁל הַסֶּכֶה

סככים. רבי יהודה חולק ואומר, אם אין דיורין בפעליונה - אם אי אפשר לדור בסכה העליונה, כגון שהסכה של התחתונה חלש, ואינו יכול להחזיק את המתגוררים מעליו, הסכה התחתונה בשרה, כיון שגג זה שאי אפשר לדור עליו אינו נחשב גג לענין זה.

משנה ג

פרס עליה סדין מפני החמה, או תחתיה מפני הנשר, או שפרס על גבי הקינוף, פסולה. אבל פורס הוא על גבי נקליטי המטה:

אם פרס עליה - על גבי הסכה, מעל הסכה, סדין כדי להגן על היושבים בסכה מפני החמה, או שפרס את הסדין תחתיה - תחת הסכה, מפני הנשר - למנוע מהעלים של הסכה לנשר על שלחנם של היושבים בסכה, או שפרס סדין על גבי הקינוף - ארבעה ראשי עמודים היוצאים מארבע פנות המטה, ופרס עליהם סדין, והרי זה כאהל בפני עצמו, פסולה, כיון שאינו יושב בצל הסכה אלא בצל הסדין, שהוא פסול לסכוף. אבל פורס הוא את הסדין על גבי נקליטי המטה - שני מקלות היוצאים משני צדי המטה, ובפריסה זו אין גג הסדין רחב טפח ואין זה נחשב כאהל בפני עצמו, ונחשב האדם כישן בצל הסכה.

משנה ד

הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקסום, וסכך על גבה, פסולה. ואם היה סכוך הרבה מהן או שקצצן בשרה. זה הכלל, כל שהוא מקבל טמאה, ואין גדולו מן הארץ, אין מסככין בו. וכל דבר שאינו מקבל טמאה וגדולו מן הארץ, מסככין בו:

סכה הסכה צריף להיות מגדולי קרקע, אף דוקא לאחר שנחתך מן הקרקע, ולכן אם הדלה - הגביה והשעין עליה - על גבי הסכה את ענפי הגפן ואת הדלעת ואת הקסום, שהם מיני עצים שנתן להדלותם ולהמשיכם על גבי דברים אחרים בעודם מחוברים לקרקע, וסכך על גבה, פסולה, כיון שעקר הסכה מחבר לקרקע, ופסול לסכוף. ואם היה סכוך פשר הרבה מהן - יותר מהענפים המחוברים לקרקע, וערבן היטב יחד עם הסכה הפשר, שאז הסכה

הפשר מבטל את הסכה הפסול המערב בו, או שקצצן - או שחתך את הסכה הפסול מהקרקע, והגביהו באויר וחזר והניחו בתורת סכה, בשרה. עתה מבארת המשנה מהו סכה פשר ומהו סכה פסול: זה הכלל, כל דבר שהוא מקבל טמאה, כגון כלים העשויים עץ, או בגדי פשתן, וכן דבר שאין גדולו מן הארץ, אף שאינו מקבל טמאה, כגון עור של בהמה, אין מסככין בו. וכל דבר שאינו מקבל טמאה וגם גדולו מן הארץ, מסככין בו.

משנה ה

חבילי קש, וחבילי עצים, וחבילי זרדיו, אין מסככין בהן, וכלן שחתירן בשרות. וכלן בשרות לדפנות:

ותהיה זו סֶכָה פְּסוּלָה [אף לְדַעַת בֵּית הַלֵּל שֶׁסֶכָה הַעֲשׂוּיָה שְׁלֵא לְשֵׁם חַג כְּשֶׁרָה, זֶהוּ דוֹקָא כְּשֶׁהוֹנַח הַסֶּכֶךְ לְשֵׁם צֵל]. וּבְלֵן שְׁתִּירֵן - וְכֹל הַחֲבִילוֹת הַלָּלוּ, אִם פָּתַח אֶת קְשָׁרֵיהֶן, כְּשֶׁרָוּת. וּבְלֵן - כָּל הַדְּבָרִים שֶׁלְמַדְנוּ לְעֵיל שֶׁפְּסוּלִים לְסִכּוּךְ, כְּשֶׁרָוּת לְעֲשִׂית דְּפָנוֹת הַסֶּכָה.

חֲבִילֵי קֶשׁ, וְכֵן חֲבִילֵי עֲצִים, וְכֵן חֲבִילֵי זְרִין, כְּשֶׁהֵם קְשׁוּרִים וְאֶגוּדִים, אִף שֶׁהֵם גְּדוּלֵי קֶרְקַע וְאִינָם מְקַבְּלִים טְמְאָה, אִין מְסַכְּבִין בָּהֶן, וְדִין זֶה גְּזִירַת חֲכָמִים הוּא, כִּינֹן שֶׁחֲשָׁשׁוּ חֲכָמִים שֶׁיָּבֵא אָדָם מִן הַשָּׂדֶה וְחֲבִילָתוֹ עַל כְּתָפוֹ, וְיִנִּיחַ אֶת הַחֲבִילָה עַל גְּבֵי הַסֶּכָה כְּדֵי לִיבְשָׁה, וְלֹא לְשֵׁם סִכּוּךְ,

משנה ו

מְסַכְּבִין בְּנִסְרִים, דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה. וְרַבִּי מֵאִיר אוֹסֵר. נָתַן עָלֶיהָ נֶסֶר שֶׁהוּא רָחֵב אַרְבָּעָה טְפָחִים, כְּשֶׁרָה, וּבִלְבָד שְׁלֵא יִישֵׁן תַּחְתָּיו:

בְּנִסְרִים, דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה. וְרַבִּי מֵאִיר אוֹסֵר. וּמַחְלֶקֶת זֶה הִיא בְּנִסְרִים הֶרְחָבִים מְשֻׁלְּשָׁה טְפָחִים, וּפְחוּתִים מְאֲרָבָעָה, אֲבָל נֶסֶר פְּחוּת מְשֻׁלְּשָׁה טְפָחִים כְּשֶׁר לְדְבָרֵי הַכֵּל, וְנֶסֶר רָחֵב יוֹתֵר מְאֲרָבָעָה, פְּסוּל לְדְבָרֵי הַכֵּל. נָתַן עָלֶיהָ נֶסֶר שֶׁהוּא רָחֵב אַרְבָּעָה טְפָחִים, אִף שֶׁזֶהוּ סֶכֶךְ פְּסוּל, שְׁאֵר הַסֶּכָה כְּשֶׁרָה, וּבִלְבָד שְׁלֵא יִישֵׁן תַּחְתָּיו - תַּחַת אוֹתוֹ נֶסֶר, וְכֵן לֹא יֵאָכֵל תַּחְתָּיו אֲכִילַת קֶבֶע, הִטְעוּנָה סֶכָה.

מְשַׁנְתָּנוּ עוֹסְקֵת בְּסִכּוּךְ עַל יְדֵי נִסְרִים, שֶׁהֵם קְרָשִׁים רְחָבִים וּמְהַקְצָעִים, שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלֵל עוֹשִׂים מֵהֶם תְּקֵרָה לְבֵית. וְאִף שֶׁהֵם גְּדוּלֵי קֶרְקַע וְאִינָם מְקַבְּלִים טְמְאָה, גְּזָרוּ עֲלֵיהֶם חֲכָמִים אֶסוּר, מִפְּנֵי שֶׁהַנִּסְרִים נִרְאִים כְּתֵקֶרֶת בֵּית רְגִילָה, וְחֲשָׁשׁוּ שֶׁמֵּא יֵשֵׁב אָדָם תַּחַת תְּקֵרַת בֵּיתוֹ הַעֲשׂוּיָה נִסְרִים, וְיִחְשׁוּב שֶׁדִּינוֹ כְּיוֹשֵׁב בְּסוּכָה כְּשֶׁרָה, וּבְאֵמַת תְּקֵרַת בֵּיתוֹ פְּסוּלָה, שֶׁהָרִי צָרִיךְ הָאָדָם לְשַׁבֵּת בְּסוּכָה, וְלֹא בְּבֵיתוֹ שֶׁל כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה. מְסַכְּבִין

משנה ז

תְּקֵרָה שְׂאִין עָלֶיהָ מְעֻזְבָּה, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים מְפַקְּפֵק וְנוֹטֵל אַחַת מִבֵּינֵתִים, וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, מְפַקְּפֵק אוֹ נוֹטֵל אַחַת מִבֵּינֵתִים. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, נוֹטֵל אַחַת מִבֵּינֵתִים, וְאִינוּ מְפַקְּפֵק:

וּמִנִּיחָם חֲזָרָה, שְׂאֵם לֹא כֵן יִהְיוּ הַנִּסְרִים פְּסוּלִים מִחֲמַת שֶׁעֲשִׂיתָם לֹא הִיְתָה לְשֵׁם סֶכָה, אֲלֹא לְשֵׁם בֵּית, וְגַם נוֹטֵל אַחַת מִבֵּינֵתִים - מִבֵּין כָּל שְׁתֵּי קוֹרוֹת נוֹטֵל קוֹרָה אַחַת, וּמִנִּיחַ תַּחְתֶּיהָ סֶכֶךְ כְּשֶׁר. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, דֵּי בְּכָךְ שִׁיעֲשֶׂה רַק דְּבָר אֶחָד, אוֹ מְפַקְּפֵק אֶת כָּל הַנִּסְרִים, וּמִנִּיחָם שׁוּב, אוֹ נוֹטֵל אַחַת

תְּקֵרָה, הַעֲשׂוּיָה מִנִּסְרִים שֶׁל עֵץ, שְׂאִין עָלֶיהָ מְעֻזְבָּה - טִיט וְסִיד שֶׁדֶּרֶךְ לְשִׁים עַל תְּקֵרַת הַבַּיִת, שֶׁזֶהוּ סֶכֶךְ פְּסוּל, אֲלֹא יֵשׁ רַק נִסְרִים, שֶׁנִּחְלְקוּ בָּהֶם רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי מֵאִיר, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר שֶׁיֵּשׁ מַחְלֶקֶת בְּדָבָר, בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים שֶׁעֲלָיו לְעֲשׂוֹת שְׁנֵי דְבָרִים כְּדֵי לְהַכְשִׁירָם, מְפַקְּפֵק - מְגַבִּיָּה אֶת הַנִּסְרִים

ומניח תחתיה סֶכֶךְ כָּשֶׁר, וְאִינוּ מְפַקְפֵּק - אֵין אֹמֵר, לֹא נִחְלְקוּ בֵּית שְׁמַאי וּבֵית הַלֵּל בְּדָבָר זֶה, אֲלֵא לְדַבְרֵי הַכֹּל נוֹטֵל אַחַת מִבִּינָתֵינוּ, מְסַכְכִים בְּנִסְרִים.

מְסַכְכִים, וּמְנִיחַ תַּחְתֶּיהָ סֶכֶךְ כָּשֶׁר. רַבֵּי מְאִיר אֹמֵר, לֹא נִחְלְקוּ בֵּית שְׁמַאי וּבֵית הַלֵּל בְּדָבָר זֶה, אֲלֵא לְדַבְרֵי הַכֹּל נוֹטֵל אַחַת מִבִּינָתֵינוּ,

משנה ח

הַמְקַרְה סִפְתוֹ בְּשִׁפּוּדִין אוֹ בְּאֲרוּכוֹת הַמְּטָה, אִם יֵשׁ רוּחַ בִּינִיהֶן כְּמוֹתָן, בְּשָׂרָה. הַחוּטֵט בְּגָרִישׁ לַעֲשׂוֹת בּוֹ סִפָּה, אֵינָה סִפָּה:

פְּסוּל נוֹסֵף שֵׁישׁ בְּסִפָּה: הַחוּטֵט - הַחוּפֵר בְּגָרִישׁ [-עֲרַמַת תְּבוּאָה גְבוּהָה, שְׁמוֹנֶנְחַת בְּשָׂדֵה לְשֵׁם אִסּוּפָה] לַעֲשׂוֹת בּוֹ סִפָּה, אִף שֶׁיֵּצֵר חָלָל בְּגִדְל הַפֶּשֶׁר לְסִפָּה, וְיֵשׁ עָלֶיהָ תְּבוּאָה הַכְּשֶׁרָה מְצַד עֲצָמָה לְסִכָּךְ, מְכַל מְקוּם אֵינָה סִפָּה, כִּינּוֹן שְׁנֹאמֵר 'חֵג הַסְּכוּת תַּעֲשֶׂה לָךְ', וּמִלְשׁוֹן 'תַּעֲשֶׂה' דָּרְשׁוּ חֲכָמִים שֵׁישׁ לַעֲשׂוֹת אֶת הַסִּפָּה, וְלֹא שְׁתַּהֲיֶה מִן הַעֲשׂוּי, וְכֹאן הִיָּה הַסְּכוּךְ מוֹנֵחַ קֵדָם לַעֲשִׂית חָלָל הַסִּפָּה, וְלִכְךָ הַסִּפָּה פְּסוּלָה.

כְּפִי שֶׁהִתְבָּאָר לְעֵיל, יֵשׁ שְׁנֵי תַנָּאִים לְסִכָּךְ כָּשֶׁר, שֶׁיֵּהָא גְדוּלוֹ מִן הָאָרֶץ, וְשֶׁלֹּא יֵהָא מְקַבֵּל טְמֵאָה. מִשְׁנַתְנוּ מְבִיאָה דְגַמְאוֹת לְסִכּוּךְ פְּסוּל, מִטְעָמִים שׁוֹנִים. הַמְקַרְה - הַמְסַכֵּךְ אֶת סִפְתוֹ בְּשִׁפּוּדִין - שִׁפּוּדִים שֶׁל מִתְכַת, וְאִינָם גְּדוּלֵי קֶרְקַע, אוֹ בְּאֲרוּכוֹת הַמְּטָה - בְּקֶרְשִׁים הַנִּמְצָאִים לְאֶרֶץ הַמְּטָה, שֶׁהֵם נִחְשָׁבִים 'כְּלִים', וּמְקַבְּלִים טְמֵאָה, וְהָרִי הֵם פְּסוּלִים לְסִכּוּךְ, אִם יֵשׁ רוּחַ בִּינִיהֶן כְּמוֹתָן, וְהִנִּיחַ בְּאוֹתוֹ רוּחַ סֶכֶךְ כָּשֶׁר, בְּשָׂרָה.

משנה ט

הַמְשַׁלְשֵׁל דְּפָנּוֹת מִלְמַעְלָה לְמַטָּה, אִם גְּבוּהָה מִן הָאָרֶץ שְׁלִשָּׁה טַפְחִים, פְּסוּלָה. מִלְמַטָּה לְמַעְלָה, אִם גְּבוּהָה מִן הָאָרֶץ עֶשְׂרֵה טַפְחִים, בְּשָׂרָה, רַבֵּי יוֹסִי אֹמֵר, בְּשֵׁם שְׁמִלְמַטָּה לְמַעְלָה עֶשְׂרֵה טַפְחִים, כִּךְ מִלְמַעְלָה לְמַטָּה עֶשְׂרֵה טַפְחִים. הִרְחִיק אֶת הַסְּכוּךְ מִן הַדְּפָנּוֹת שְׁלִשָּׁה טַפְחִים, פְּסוּלָה:

אֶת הַדְּפָנּוֹת מִלְמַטָּה לְמַעְלָה, אִף אִם אֵין הַדּוֹפֵן מְגִיעָה עַד הַסֶּכֶךְ, אִם גְּבוּהָה מִן הָאָרֶץ עֶשְׂרֵה טַפְחִים, בְּשָׂרָה, וְאִפְלוּ שֶׁהִמְחִצוֹת רְחוּקוֹת מְאֹד מִהַסֶּכֶךְ [וְהַסֶּכֶךְ עֲצָמוֹ מוֹנֵחַ עַל גְּבֵי עַמּוּדִים וּמוֹטוֹת]. רַבֵּי יוֹסִי אֹמֵר, בְּשֵׁם שְׁמִלְמַטָּה לְמַעְלָה דֵּי בְּכָךְ שִׁיְהִיו עֶשְׂרֵה טַפְחִים, וְאִף שֵׁישׁ אֹוִיר בֵּין הַדְּפָנּוֹת לְבֵין הַסֶּכֶךְ הַסִּפָּה כְּשֶׁרָה, כִּךְ מִלְמַעְלָה לְמַטָּה דֵּי בְּכָךְ שִׁיְהִיו עֶשְׂרֵה טַפְחִים, וְאִף שֶׁהַדְּפָנּוֹת רְחוּקוֹת הַרְבֵּה מִן הָאָרֶץ, הַסִּפָּה כְּשֶׁרָה. אִם

מִשְׁנַתְנוּ עוֹסְקֵת בְּסִפָּה שֶׁדְּפָנּוֹתֶיהָ אֵינָן מְגִיעוֹת מִהַרְצָפָה וְעַד לְסִכָּךְ, אֲלֵא יֵשׁ רוּחַ אֹוִיר בִּינִיהֶן, וְכַדְלָהֶלֶן. הַמְשַׁלְשֵׁל - אוֹרֵג אֶת הַדְּפָנּוֹת שֶׁל הַסִּפָּה מִלְמַעְלָה לְמַטָּה, וְהַחֲלַק הָעֲלִיוֹן שֶׁל הַדְּפָנּוֹת מִתְחִיל מִהַסֶּכֶךְ, אִף אֵין הַדְּפָנּוֹת מְגִיעוֹת עַד הָאָרֶץ [וְיֵשׁ רַק עַמּוּדִים מִן הַצְּדָדִים הַמְחִזְזִיקִים אֶת הַדְּפָנּוֹת], אִם הַדּוֹפֵן גְּבוּהָה מִן הָאָרֶץ שְׁלִשָּׁה טַפְחִים, שְׁזֵהוּ שְׁעוֹר שְׁגָדִי יְכוּל לְהַכְנִס בְּקַפִּיצָה לְתוֹךְ הַסִּפָּה, פְּסוּלָה, כִּינּוֹן שֶׁאֵין דָּפֵן כְּזוֹ נִחְשָׁב כְּמַחְצָה'. אִם הִיָּה אוֹרֵג

הרחיק את הספוך מן הדפנות שלשה מַפְחִים, שלא התחיל לסכך מיד בצמוד לדפן, אלא השאיר רחב שלשה טפחים אויר, ואחר כך סכך, פסולה.

משנה י

בית שנפתח וסכך על גביו, אם יש מן הכתל לספוך ארבע אמות פסולה. וכן חצר שהיא מקפת אכסדרה. סכה גדולה, שהקיפונה בדבר שאין מספכים בו, אם יש תחתיו ארבע אמות, פסולה:

בית שנפתח - נשברה תקרתו באמצעה, וסכך על גביו, אם יש מן הכתל עד לספוך ארבע אמות של תקרה, פסולה. וכן חצר המקפת בבתים משלשה צדדיה, שהיא מקפת אכסדרה - כמין מרפסת בנויה בגובה, אם סכך על גבי אותה אכסדרה, וקירות הבתים הם הדפנות לסכה, והאכסדרה אינה רחבה ארבע אמות, הסכה כשרה, אך אם היא רחבה ארבע אמות, פסולה. דין נוסף כעין זה, סכה גדולה, שהקיפונה - סכונה מסביב בסמוך לדפנות בדבר שאין מספכים בו, ובאמצע הניחו סכך כשר, אם יש תחתיו - תחת אותו סכך פסול ארבע אמות, פסולה.

משנה יא

העושה סבתו כמין צריף או שסמכה לכתל, רבי אליעזר פוסל, מפני שאין לה גג, וחכמים מכשירין. מחצלת קנים גדולה, עשאה לשכיבה, מקבלת טמאה ואין מספכין בה. לספוך, מספכין בה ואינה מקבלת טמאה. רבי אליעזר אומר, אחת קטנה ואחת גדולה, עשאה לשכיבה מקבלת טמאה ואין מספכין בה. לספוך, מספכין בה, ואינה מקבלת טמאה:

העושה את סבתו כמין צריף - כצורת אהל משלש, קונוס, שהדפנות עצמן הן הגג של הסכה, או שעשה לה דפן משפעת וסמכה לכתל - השעין אותה על הכתל, ומדבר שהדפנות הללו עשויות ממין הכשר לספוך, רבי אליעזר פוסל, מפני שאין לה גג, שאין נפר מהו כתל ומהו גג, ואהל משפע אינו נחשב אהל אם אין בגגו לפחות טפח, וחכמים מכשירין. עתה עוברת המשנה לדון בכשרות מחצלת לספוך, ולדברי הכל אם נעשתה המחצלת לשם שכיבה עליה, הרי היא נחשבת 'כלי' ומקבלת טמאה, ואין מספכים בה. ולדברי הכל סתם מחצלת קטנה נעשית לשם שכיבה, ואין מספכים בה, והמחלקת שתובא

להלן היא במחצלת גדולה. מחצלת קנים גדולה, אם עשאה בפרוש לשכיבה, מקבלת טמאה ואין מספכין בה. אבל אם עשאה סתם, מסתבר שעשאה לשם סכך, ומספכים בה. ומחצלת קטנה, אם עשאה בפרוש לשם ספוך, מספכין בה ואינה מקבלת טמאה, אבל אם עשאה סתם, מסתבר שעשאה לשכיבה, ואין מספכים בה. רבי אליעזר חולק ואומר, אחת מחצלת קטנה ואחת מחצלת גדולה, עשאה לשכיבה - מן הסתם עשויות הן לשכיבה, ולכן כל מחצלת שלא ידוע לנו לשם מה נעשתה הרי היא מקבלת טמאה ואין מספכין בה. ורק אם עשאה בפרוש לספוך, מספכין בה, ואינה מקבלת טמאה.

